

renceevne. Lønomsåstningerne er stærkt stigende, og flere byrder flyttes fra det offentlige over på dansk erhvervsliv.

Det er selvfølgelig punkter, som regeringen bliver nødt til at forholde sig til. Vi siger ikke, at pinsepakken er skyld i den internationale krise. Det vil i sandhed selvfølgelig være at ophæve tyngdeloven. Og det vil selvfølgelig også stille os i det problem, at pinsepakken så skulle have en endog særdeles tilbagevirkende kraft.

Men pinsepakken gør det bestemt ikke nemmere for dansk erhvervsliv, gør det ikke nemmere at sikre dansk erhvervslivs konkurrenceevne, tværtimod. Derfor bør regeringen efter Dansk Folkepartis opfattelse revurdere pinsepakken for de ting, der først træder i kraft her fra det nye år, i lyset af den økonomiske udvikling, der har været.

Afslutningsvis skal jeg sige med hensyn til det forslag til vedtagelse, som Enhedslisten og SF har fremsat, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte forslaget, og det burde jo være af indlysende grunde efter det, jeg har sagt i min ordførertale her.

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til økonomiministeren for den redegørelse, der er kommet her i dag.

Jeg hører selvfølgelig til dem, der er tilhængere af forespørgselsdebatter, men jeg ville nu nok synes, det var rarere, hvis denne forespørgselsdebat havde ligget efter høringen. Men det kan jo være, vi kan gentage den på det tidspunkt.

Jeg tror faktisk, at høringen havde været mere velegnet som grundlag for diskussionen, og så kunne man så se, om man kunne blive enige om at følge høringen op med en forespørgselsdebat. Nu har jeg altså fisket for, at der skal være en til, og det skal hr. Frank Aaen jo nok leve op til.

Derfor bliver det selvfølgelig lidt sporadisk, hvad jeg kan sige i dag, men det er stadig CD's opfattelse, at f.eks. frihandelen er vigtig for verdensøkonomien. Der har været advarsler om, at protektionisme og indelukthed på internationalt plan kunne blive svaret på den økonomisk-finansielle krise, og det vil vi gerne advare meget imod. Vi tror stadig på, at den frie handel, de åbne samfund og den åbne økonomi er de eneste midler, der vil skabe en fremgang i verdensøkonomien.

Verdensøkonomien skal løbes i gang, og det skal den ikke mindst ved lave renter. Jeg kan ikke lade være med i dag bare i al stilfærdighed at nævne, at her er Europa jo på god vej med ØMU'en – med eller uden Danmark – for igen: Det, at man har en centralbank, så flere lande kommer ind under samme styringsmekanisme, gør jo, at spillet mellem landene bliver mindre, og dermed bliver indsatsen mere effektiv.

Vi er nødt til at sige, at denne krise ikke kan løses af de enkelte lande alene. Vi så i 1930'erne, og vi har set det senere, at der er nogle, der spekulerer i, at man vil selv. Derfor tror vi, at det demokratiske svar på de spørgsmål, som hr. Jes Lunde og andre rejser – hvor man taler om regler og om skatter, og hvad ved jeg – i højere grad er, at de demokratiske regeringer finder sammen i et tættere samarbejde, så de står i en fælles front over for spekulanterne og over for de lande, som ikke vil være med til at sikre stabiliteten. Vi tror, det er den vej, man skal gå.

Så kan man jo diskutere mekanismen, men vi er altså bange for, at det bliver for indelukket. Vi er ikke tilhængere af skat på finanstransaktioner, og så kan hr. Frank Aaen jo mene, at det ikke er et relevant argument. Men vi tror ikke på, at det kan udføres i praksis, for vi tror ikke, at alle kommer med. Det kan godt være, det er fint nok på skrivebordet og i teorien, men det kræver, at alle er med, og det tror vi simpelt hen ikke man kan få gennemført. Der er altså langt fra teori til praksis.

Vi vil også godt advare mod de tanker, der har været, om at man skulle lukke sig inde og f.eks. forhindre investorer i at føre penge ud af forskellige lande. Der har været tale om det i Brasilien, men vi har jo erfaringerne fra Øst-europa lige efter Murens fald, hvor der også var lande, der legede på den måde. Hvad er resultatet af det? Resultatet er selvfølgelig, at investorer lader være med at investere i de lande, for hvis de ikke kan være sikre på, at de får et eller andet ud af deres investering, men skal blive inden for landets grænser, og så er der et problem. Det er igen en bagside af de lukkede økonomier, og vi vil godt sige til økonomiministeren, at efter vores opfattelse er noget af det vigtigste lige nu at cementere og styrke samarbejde med Øst- og Centraleuropa.

Der var nogle, der regnede med, at de nu var blevet ramt af den asiatiske krise. Det ser jo ikke ud til, at det går sådan, men nu forudser man, at de i løbet af det kommende år vil blive ramt. Vi vil bare understrege, at alt, hvad man